

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Karnevalet

Citation: Drachmann, Holger: "Karnevalet", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 99. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid55187/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Med kyndige Hænder han Maskerne slaar,  
 Tonerne Tonerne møder;  
 Hos Fangen derinde bløder  
 I Brystet de gamle Saar.

Han ser gennem Gluggen, hvor Skyen  
 Sænker sig blussende ned,  
 Som vilde den hviske til Byen  
 Sin navnløse Kærlighed.  
 O vidste Du, Sanger, hvad nu jeg ser,  
 Hvad aldrig mit Øje forglemmer! —  
 Betro mig kun Synet; jeg gemmer  
 Paa det, som paa meget mer'!

---

**Laguna morta.**

Kanalvandet skvulper og spiller	Her rør ingen Barke, her sejler
I Venezia ud og ind	Mistænksom Felukken forbi;
Og fløjter Kanzoner med Triller	Venezias Taarne spejler
I Takt til den legende Vind,	Paa Hovedet sig deri.

Men bag ved Murano sig strækker,	Venezias Taarne og Tinder
Under en Klagelyd dump,	Og Broer og røde Sejl
Lig Feberpatienter i Rækker,	Og døde, forvitrede Minder
De „døde Laguners“ Sump.	I den „døde Lagunes“ Spejl.

---

**Karnevalet.**

Saa faldt til Vesperklokkernes Slag  
 — Ding Dang, Ding Dang —  
 Dørene i for den drøvende Dag  
 — Ding, Ding, Dang! —  
 Hver Smaasky oppe i Luften løb  
 Hastelig ned over Himlens Bro,  
 Ned under Haven i Skjul de krøb  
 Og lagde sig smukt til Ro.  
 Dagen var ornme, Dagen var endt,  
 S. Markus fik sig sin Lygte tændt,  
 Mens Dogens Vinduer dugged.  
 Saa kom der en Hilsen, fra Vagtskibet sendt,  
 Et Skud — og Havnen var lukket.